

Wereld Goede Wil

NIEUWSBRIEF

2006 N° 3

Een kwartaalblad voor het belichten van energie van goede wil in wereldaangelegenheden

WAT IS LEVEN?

Wat is leven? In deze uitgave van de Nieuwsbrief onderzoeken we deze meest fundamentele van alle vraagstukken:

Hoe nemen wij het leven waar en hoe grondig begrijpen wij deze energie die ten grondslag ligt aan het menselijke bestaan? Hoe wij deze vraag beantwoorden heeft invloed op hoe wij denken over de vele vraagstukken die tegenwoordig opkomen: het begin en het einde van het leven, geboorte en dood, het recht om te leven, het recht op een goede dood, wanneer het leven in stand houden, en wanneer - het wel of niet - beëindigen van het leven.

Deze vragen worden niet langer meer alleen besproken binnen de geheimnissen in de spreekkamer van de dokter; nu worden ze publiekelijk besproken en iedereen wordt uitgenodigd om zijn mening uit te drukken. Wereld Goede Wil neemt echter geen specifiek standpunt in over verschillende thema's zoals abortus of euthanasie. Maar wij proberen een diepere, esoterisch dimensie te geven aan de aard van het leven zelf. Meer dan ooit is er behoefte om ons begrip over thema's als deze te verdiepen zodat onze meningen gebaseerd kunnen worden op datgene wat we geloven dichter te staan bij de waarheid dan de hedendaagse benadering. Maar het meest fundamentele van alle vragen, waar alle andere vragen van afstammen is blijft: Wat is Leven?

Om eerlijk te zijn, en gezien ons huidig algemeen niveau van bewustzijn, kunnen wij nooit met absolute zekerheid weten wat de waarheid achter deze vraag is. Alles wat wij kunnen doen is proberen datgene wat leidende denkvermogens en traditionele leringen door de eeuwen heen over het leven hebben bekend gemaakt, samen te brengen. Om ons begrip over het leven uit te breiden keren wij ons naar de metafysische leringen, die in de boeken van Alice Bailey voorgesteld worden. Zij bieden een perspectief aan dat verder gaat dan het algemeen aanvaarde materialistische gezichtspunt dat tegenwoordig de overhand heeft. Het zijn geen dogmatische beweringen, maar ze worden geboden als ideeën om over na te denken. Als zij voor uw intuïtie oprecht klinken, laat hen dan de diepte en hoedanigheid van uw geest en uw besluitvorming versterken.

Wat is het Leven dan vanuit metafysisch gezichtspunt bekeken? Deze visie ziet het leven als een afzonderlijke, alles doordringende elektrische¹ energie, die alle vormen volledig doordringt en bezielt - van het nietige atoom van substantie tot een mens en tot de planeet als geheel. "Het leven is één en niets kan dat leven ooit nemen of raken". Vanuit dit gezichtspunt ontstaat of ontspringt het leven niet uit een bepaalde vorm. Het gegeven om het te vormen door God; het is het ene Leven dat ademt in alle vormen.

Zelfs wanneer vormen zoals menselijke en dierlijke vernietigd worden en sterven, blijft het leven bestaan. Het leven staat los van enige vorm. De energie van het ene Leven is dus dezelfde energie die uitgedrukt wordt in een diamant, een roos, een eikenboom, een hond, een paard, een menselijk wezen of een menselijke ziel, het zijn allemaal uitdrukkingen van de scheppende activiteit van het Leven.

Een andere manier om het ene Leven aan te tonen is misschien door de verwantschap die het heeft met de goddelijke Drie-eenheid die op vele manieren tot uitdrukking kan worden gebracht zoals Vader, Zoon en Heilige Geest; of Geest, Ziel en Materie. In dit geval wordt Leven omschreven als "dat *vierde iets* dat achter alle openbaringen en achter alle dingen staat. Allen waardige uitdrukkingen van goddelijkheid, en waarop in de Bhagavad Gita wordt gezinspeeld in de zin: "*Na dit gehele heelal doordrongen te hebben met een fragment van Mijzelf, blijf Ik*". (Esoterische Astrologie, p. 592, Eng. Versie)

Wanneer begint het Leven?

Er bestaat veel onzekerheid over het antwoord op deze vraag. De heersende mening blijkt te *zijn* dat het een aanvang neemt op het moment van de conceptie, voor zover het het menselijke leven betreft. En waar het bewustzijn zich richt of vereenzelvt met het ondoordringbare fysieke gebied, schijnt het leven te beginnen wanneer de ontwikkeling van de menselijke vorm begint.

Maar met het oog op het bovengenoemde metafysische gezichtspunt zou het leven - hetzij al dan niet uitgedrukt in een menselijke vorm - geen begin, en wat dat betreft, ook geen einde hebben. Het Leven 'is'. Het is er altijd en kan nooit weggenomen worden. De energie van het ene Leven is er vóór de conceptie - in het sperma, in de eicel en in de atomen waaruit de moleculen en cellen bestaan. Wanneer het sperma samenkomt met een eicel wordt de levensenergie die zij in zich hebben, doorgegeven aan het proces van celvorming, dat, indien mogelijk, tenslotte zal uitgroeien tot een menselijke vorm, of tot de vorm van een dier of een plant, al naar gelang de omstandigheden. Er is slechts het begin van een nieuwe vorm.

Het is belangrijk te begrijpen wat het verschil is tussen de levensenergie en de substantie van de vorm. Leven is een constante, stroom elektrische energie terwijl vormen tijdelijke uitdrukkingen zijn die het leven veruiterlijken op het meest ondoordringbaar fysieke niveau. Zo bijvoorbeeld, wanneer wij de term "menselijk leven" gebruiken dan beschrijven wij een menselijke vorm met een bewustzijn, dat door de ziel verschaft wordt en beide worden beziel door de energie van het ene Leven.

De Rechten van Menselijk Leven

De heiligheid en rechten van het menselijke leven zijn specifieke waarden door de menselijke samenleving gegeven. Als het leven geen begin of einde heeft, zoals door de metafysische zienswijze gesteld, heeft dat dan invloed op de waarde die aan het leven gegeven wordt? Om deze vraag vollediger te kunnen beantwoorden moeten wij een completer beeld van de mens bieden door de factor van de ziel er bij te nemen en de rol die zij speelt in de schepping van menselijk leven.

Met alle huidige discussies over menselijk leven, over begin en eind van het leven, en het doel van het leven, wordt er weinig melding gemaakt van het bestaan van de

menselijke ziel en de directe rol die zij speelt in het leven van een mens. Ook hier weer schiet het metafysische gezichtspunt te hulp. Zonder de ziel mee te tellen is het menselijke leven incompleet. In feite is het juist de aanwezigheid van de geïndividualiseerde ziel wat een mens maakt. Ons mens zijn komt niet voort uit de fysieke cellen in het lichaam. De ziel die in het lichaam incarneert verschaft het grootste deel van alle menselijke intelligentie. De ziel, zo wordt in de geschriften van Alice Bailey gezegd, neemt slechts bezit van de foetus in de vierde maand van het zwangerschap, tijdens de "belevending", wanneer het nieuwe leven voelbaar wordt. Voor die tijd zijn het hart en het brein van de foetus noch niet voldoende ontwikkeld om het leven en bewustzijn respectievelijk in hart en hoofd te verankeren. De ziel moet wachten op het "voertuig" dat door het scheppingsproces gereed gemaakt wordt voordat ze als kan denken en handelen een volwaardig mens.

De ziel staat als bemiddelaar tussen God als Geest en de fysieke man of vrouw. Ze vertegenwoordigt de middelste positie in de Drie-eenheid: Vader, Zoon en Heilige Geest of Geest, Ziel en Materie. De ziel schenkt de mens het vermogen tot bewustzijn. Vanuit metafysisch gezichtspunt houdt dat het geloof van reïncarnatie in. Het is de ziel die leven na leven in een menselijke vorm incarneert. Ze heeft, in elke levenservaring, een bepaald doel uit te werken in overeenstemming met het Plan van God. De ziel is in wezen het geïndividualiseerde zelf, dat tijdens de geboorte het fysieke leven binnengaat en het lichaam verlaat op het moment van de dood. Het lichaam is gewoon het "voertuig" waardoor de ziel een bepaald bewustzijn uitdrukt gedurende de tijd, dat ze in de fysieke wereld verblijft.

Met het oog op deze ziele-factor, hoe beïnvloedt dit de vraag wanneer het leven begint? Het lijkt er op dat het leven als pure elektrische energie geen begin of einde heeft en er altijd is. En de ziel is het onsterfelijke wezen, het onsterfelijke zelf, dat continuïteit in een fysiek lichaam verschaft van het ene op het andere leven. Dat wezen bent u, die werkelijk nooit sterft, die een "eeuwigdurend leven" heeft, en de overgang van geboorte en van dood al vele malen heeft meegemaakt. Als dit zo is, als dit esoterische gezichtspunt een graad van waarheid verschaft, zou dat dan niet de manier veranderen waarop men over de zeer controversiële publicaties rond geboorte en dood denkt?

De Rechten van de Ongeborenen

Beginnen deze rechten op het moment van de conceptie, of op het moment van de geboorte, of ergens daar tussen in? Dit is een vraag die wij niet naar waarheid kunnen beantwoorden omdat het vraagstuk rechten van maatschappij tot maatschappij verschilt. Er zijn geen universele rechten verbonden aan een zich ontwikkelende foetus.

Wat vanuit spiritueel gezichtspunt echter wel universeel is, dat is het feit van de ene ziel en het scheppingsproces dat op het moment van de conceptie in gang wordt gezet. Indien zij niet belemmerd worden zullen deze krachten automatisch in overeenstemming met de geestelijke wet werken, wat tenslotte een levend mens voortbrengt. Maar het aangeboren recht voor die foetus om zich te ontwikkelen en geboren te worden is vaak de keuze van de ziel, en soms, zo wordt ons verteld, als het "voertuig" zich niet ontwikkelt volgens de plannen van de ziel voor dat bepaalde leven, dan zal ze een einde maken aan het proces en wordt de foetus dood geboren. Het thema "rechten" kan dus vanuit het standpunt van de

ziel niet zo vast bepaald worden. Zij ziet elk individueel leven als een korte ervaring in een lange reeks levens en wordt in haar besluit meer beïnvloed door karma en het goddelijke Plan, dan door rechten. We kunnen zeggen dat de ziel een agens is van de goddelijke evolutionaire impuls, maar elke ziel heeft het recht om te kiezen en te bepalen wanneer, waar en hoe in een menselijk lichaam te incarneren.

Zo'n zelfde keuze is er bij wat het einde van het leven genoemd wordt; een ander vraagstuk dat tegenwoordig meer inzicht nodig heeft. In het natuurlijke verloop van het leven kan het moment van de dood de keuze van de ziel zijn. De terugtrekking kan langzaam of snel zijn. Maar wat de timing ook is, de resultaten zijnde zelfde, zelfs in het geval van een ongeval of zelfmoord of in de oorlog of door een executie - het zelf, de ziel wordt bevrijd uit de greep van de fysieke vorm. Ze keert terug naar de haar overschaduwende bron. Dat onsterfelijke zelf gaat over in een groter levensritme. Dood is niet meer dan een overgang van de ene staat van bewustzijn in een andere.

Hoe beïnvloedt dit het sterke geloof in de heiligheid van leven? We kunnen ons dan afvragen of dit geloof zich niet meer richt op de heiligheid van het lichaam en de nauwe identificatie die we hebben met de uiterlijke persoonlijkheid? En ja, deze persoonlijke levensuitdrukking is heilig. Als individuele schepping van de ziel heeft het bestaan van de persoonlijkheid een bepaald plan en doel dat verband houdt met de goddelijke Wil. Deze grotere heilig-held van Gods Wil binnen de Schepping moet ons toelaten om ons denken zo uit te breiden dat dit het grotere doel insluit. Deze zienswijze vraagt ons een grotere alomvattende identificatie met de ten grondslag liggende doeleinden van het leven.

Met in gedachten de wijdverbreide vernietiging van menselijke, dierlijke en plantaardige vormen door zogenaamde "handelingen van God" - orkanen, tornado's, aardbevingen, tsunami's, overstromingen, enz. - kan men zich hier afvragen vragen of deze vormen ook de heiligheid genieten die we aan het menselijk leven geven? Vaak hoort men de vraag: Waarom laat God de dood van zoveel mensen toe? Het definitieve antwoord kan buiten ons vermogen liggen om het te begrijpen. Maar, ook hier weer, vanuit metafysisch gezichtspunt zijn alle vormen binnen de Schepping tijdelijk en ontwikkelen zij zich voortdurend. Met de cyclische acties van de ziel kan aan het menselijke lichaam niet dezelfde mate van prioriteit gegeven worden als wij gewoonlijk doen. Wanneer wij in tijd en ruimte leven dan is dit het enige leven van de persoonlijkheid dat wij kennen; maar voor de ziel is dat niet zo. Wanneer het fysieke lichaam ophoudt te bestaan of "voortijdig" sterft dan is dat voor de ziel niet zo'n tragedie; voor haar betekent het gewoon een onderbreking in het plan dat de ziel voor dat bepaalde leven had - een plan en doel dat in het volgende leven, in een ander lichaam, kan worden voortgezet.

Dit alles mag nogal steriel, liefdeloos en ongevoelig klinken, gegeven de manier waarop wij tegenwoordig het menselijke leven naar waarde schatten binnen de sterke, warme verhouding met onze geliefden, geboren en ongebornen. Maar met de geestelijk, metafysische manier om het menselijke leven te begrijpen - waarnaar het menselijke bewustzijn evolueert - worden we uitgedaagd om diepzinniger het leven tot uitdrukking te brengen, waar de grotere liefde van God de overhand heeft. Het is een liefde die wij uiteindelijk moeten kennen en dienen.

Zoals het er vandaag bijstaat schijnen leven en dood in een ondoordringbare graftombe

gevangen te zijn. Alle bestaan schijnt te beginnen en te eindigen op het dichte fysieke niveau. Deze zienswijze heeft een situatie geschapen waarin een sterke vorm-gerichtheid geleid heeft tot een volledige beheersing van het menselijke denken door de materiële krachten - krachten die er alleen toe neigen te scheiden en te verdelen. Deze gevangen zienswijze moet bevrijd worden, en de allesomvattende liefde van de ziel is de bevrijdende kracht. Indien het menselijke bewustzijn en de vereenzelviging zich kan verheffen om op én lijn te komen met de ziel dan zullen we zien, dat mensen meer zijn dan alleen een fysiek lichaam; ze zijn scheppende tussenpersonen waar de ziel goddelijke glorie doorheen straalt.

¹ Het gebruik van de term "elektrisch" is hier veel meer dan de conventionele stoffelijke betekenis. Zie bijvoorbeeld Alice Bailey, *Een Verhandeling Over Kosmisch Vuur* Sectie 3; Lucis Publishing (1951).

ER WORDT EEN KIND GEBOREN

In zekere zin is er niets natuurlijker dan menselijke vruchtbaarheid, conceptie en bevalling. Toch is het tegenwoordig een gebied vol moeilijke keuzes met betrekking tot technologische inmenging, rechten en plichten van ouders, maatschappelijke normen, en de "behoefte" van de economie. Toekomstige ouders worden onderworpen aan een stortvloed van raadgevingen en waarschuwingen over wat zij wel en wat zij niet moeten doen. Het is dus geen wonder dat onder die invloed sommigen ontmoedigd worden en soms helemaal afhaken.

Er zijn inderdaad tekenen dat, vooral in het welvarende westen, het krijgen van kinderen geleidelijk verdwijnt uit de centrale plaats die het eens had in de maatschappij, en wordt aanzien als gewoon een optie, een andere levensstijl die met andere materialistische begeerlijkheden moet concurreren'. Maar dit is een ernstige bron van zorg - natuurlijk is het geven van een fysieke vorm aan de levensenergie geen keuze voor een levensstijl, maar een heilige verantwoordelijkheid waardoor de goddelijke evolutionaire impuls zich verder kan uitwerken in deze wereld. En dus blijven belangrijke complicaties en hindernissen nu op de loer liggen.

Het begint allemaal met vruchtbaarheid, iets dat tot voor kort, als iets vanzelfsprekends werd aangenomen. Toch is er een groeiend bewijs dat de vruchtbaarheid van mannen in Europa en de VS dalende is, een daling die sommigen in verband brengen met een toename in het milieu van kunstmatige chemicaliën die het effect van het hormoon oestrogeen nabootsen. Tegelijkertijd kiezen, door maatschappelijke en economische druk, sommige vrouwen ervoor om het stichten van een gezin uit te stellen tot later in hun carrière. Maar vrouwelijke vruchtbaarheid daalt scherp na 35, wat wil zeggen dat sommigen uitstellers moesten constateren, dat zij zelfs na een vruchtbaarheidsbehandeling geen kinderen meer konden krijgen. Het alternatief is om vroeg met een gezin te beginnen (aannemende dat dat mogelijk is), maar de wijze waarop tegenwoordig tewerkstelling en maatschappelijk beleid georganiseerd worden heeft voor gevolg dat dit in het algemeen een groter financieel offer vraagt. Een combinatie van deze trends samen met nog andere factoren helpt verklaren waardoor in sommige delen van de wereld, vooral in Europa en Japan, het geboortecijfer nu onder het niveau ligt dat voor vervanging nodig is.

Deze situatie heeft samen met het verouderen van de bevolking sommige regeringen, ertoe gebracht wetten uit te vaardigen die ouderschap actief ondersteunen. Een nader onderzoek zou gemakkelijk kunnen leiden tot een discussie over gezinsvriendelijk werk, of opvoeding, maar er is nog iets anders. Namelijk dat een aantal factoren werkzaam zijn die zelfs de beslissing om een familie te *gaan stichten* gecompliceerder maken dan in het verleden. In dit opzicht doet Alice Bailey een interessante voorspelling in *haar boek, Opvoeding in het Nieuwe Tijdperk* (Eng.p. 139). Zij zegt: "[Gedurende de volgende duizend jaar] zal de houding van ouders tegenover hun kinderen radicaal veranderen en op de verantwoordelijkheid zal voortdurend de nadruk gelegd worden, hoewel die nadruk in de eerste plaats betrekking zal *hebben op de tijd, gelegenheid en juistheid* van het voortbrengen van vormen die de incarnerende zielen zullen gebruiken". Zij gaat verder: "Het denkbeeld dat het noodzakelijk is om vlug kinderen voort te brengen en grote gezinnen te stichten waardoor de staat haar doelen kan bereiken zal veranderd worden". Enige waarschuwing vooraf wat dit betreft kunnen we misschien vinden in de huidige debatten over de vraag of ouders, vooral zeer jonge ouders, enige opleiding als ouders nodig hebben.

Laten we terugkeren naar uitdagingen van de tegenwoordige tijd: om de problemen van verminderde vruchtbaarheid te helpen oplossen zijn nieuwe technologieën opgekomen - zoals in vitro fertilisatie (IVF) -en sociale praktijken – zoals draagmoederschap. Deze brengen echter hun eigen complicaties mee (ter opmerking: adoptie als oplossing wordt hier niet behandeld omdat het in dit artikel voornamelijk gaat om de processen van conceptie, zwangerschap en geboorte).

Wat voor verschil maakt het als een kind middels IVF ontvangen wordt? Wel, een bijzonder verschil is, dat de schakel tussen de fysieke daad van liefde en de conceptie is verbroken. Op die manier wordt een organisch proces dat energieën uitwisselt op een aantal subtiele niveaus vervangen door een technische procedure. Een ander verschil, is dat, zonder enige gedragsnormen te verbreken, de biologische vader iemand anders kan zijn dan de echtgenoot of partner van de vrouw. Draagmoederschap, waarvoor IVF nodig is om het binnen normale sociale verbanden te laten werken, kan leiden tot de tegengestelde situatie, indien een andere vrouw dan de toekomstige ouder de eicellen levert. Dat kan ofwel de draagmoeder of een derde zijn. Dit leidt tot de vreemde conclusie dat het kind dan drie moeders zou hebben: de geboorte of draagmoeder in wie de eicellen zijn ingeplant, de genetische moeder die de eicellen levert, en de "sociale" moeder die het kind zal grootbrengen.

Als deel van het IVF proces worden de eicellen buiten de baarmoeder bevrucht en produceren dan embryo's. Om een betere kans op succes te garanderen is het de routine om meer embryo's te creëren dan strikt noodzakelijk is, wat het zeer onwaarschijnlijk maakt dat ze allen ingeplant zullen worden bij de vrouw voor wie ze oorspronkelijk bedoeld waren. Een reden waarom een bepaald embryo niet ingeplant wordt is doordat onderzoek aan het licht heeft gebracht dat het de drager van een genetische afwijking is. Maar hoe moet bepaald worden welke genetische afwijkingen reden zijn om de embryo niet in te planten? Dit biedt veel ruimte voor ethische dilemma's en opent de deur naar het schrikbeeld van eugenetiek (rasveredeling). Sommigen zullen aanvoeren dat elk embryo met een ernstige genetische afwijking niet ingeplant zou moeten worden (wat dan de

moelijkheid scheidt te bepalen wat "ernstig" betekent); terwijl anderen zullen zeggen, dat elk embryo een potentieel mens is aan wie de kans op leven gegeven moet worden door de implantatie.² Deze argumenten draaien de vraag om naar wat een embryo *buiten* de baarmoeder is. Is het simpel een collectie cellen, die bij medisch onderzoek gebruikt kunnen worden? Of is het een potentiële persoon, met alle rechten van een persoon?

De beslissing over zulke vragen is niet alleen weggelegd voor de "deskundigen" maar dient ook door een zo groot mogelijke laag van de maatschappij aangepakt te worden indien IVF wordt toegestaan. En de vele vragen schijnen uit te monden in die ene sleutelvraag: wanneer begint het leven? Nochtans, indien het gezichtspunt van het voorgaande wordt aanvaard, dan is het leven er altijd, in verschillende graden van complexiteit. Met dat in gedachten is de hamvraag wellicht, wanneer begint een embryo een persoon te worden? En vanuit de spirituele hoek zou het antwoord kunnen zijn: wanneer het voor een waarnemer duidelijk wordt dat het voornemen van de ziel, het voortbestaan en ontplooiën van het leven in de vorm is. Dit antwoord heeft de verdienste dat het zowel toegepast kan worden op het leven voor de geboorte en op het leven na de geboorte.

De moeilijkheid ligt in onze gevoeligheid voor de wil van de ziel. Wij kunnen ons een toekomst voorstellen waarin beide ouders en de begeleidende medische staf pogen om zich voornamelijk diep meditatief te richten, uitsluitend met het doel om contact te maken met de ziel van het inkomende leven om zo' haar wil te achterhalen. Een andere *voorspelling van Opvoeding in liet Nieuwe Tijdperk* kan verband houden met dit idee: "Het licht dat in de ouders is ... zal wetenschappelijk in verband gebracht worden met het embryonale licht in het kind, en de draad van licht die ouders en kind verbindt (waarvan de navelstreng het exoterisch symbool is) zal op bekwame wijze en met geduld opgebouwd worden. Het kind zal in incarnatie komen terwijl zijn licht-lichaam dat reeds omgeven is door en functioneert in het stoffelijk lichaam en dit zal te danken zijn aan het intelligente, mentale werk van de ouders." (*ibid.*)

Wanneer dit een feit is, dan komen thema's als miskraam, te vroeg geboren baby's, en kinderen geboren met levensbedreigende afwijkingen in een heel ander daglicht te staan dan wij ze nu zien. Tot die tijd moet de mensheid al die zaken onder ogen zien in het licht van zoveel mogelijk gezond verstand en mededogen ten einde de moeilijke keuzes die gemaakt moeten worden te verlichten: keuzes die in overeenstemming moeten zijn met de toezegging van dure medische hulpmiddelen aan de natuurlijke menselijke drift om te reproduceren; keuzes die moeten proberen de strikte letter van de wet in harmonie te brengen met de diepe morele intuïties van het hart.

1. Zie bijvoorbeeld de resultaten van een opiniepeiling in *The Guardian*, 2 mei 2006; <http://www.guardian.co.uk/frontpage/story/O..1765571.00.html>
2. Een artikel van William Saletan in de online krant Slate (<http://www.slate.com/id/2120781/>) legt de nadruk op de gecompliceerde ethische en wettelijke problemen die inherent zijn aan discussies over embryo's buiten de baarmoeder.

DIENSTVERLENING AAN HET MIDDEN OOSTEN

De Nieuwsbrief van Wereld Goede Wil is verkrijgbaar in vele verschillende Europese talen. Wij hebben al enige tijd het idee om mogelijk de reikwijdte van Wereld Goede Wil te vergroten en wij denken, dat het belangrijkste gebied in de wereld waar we deze poging kunnen doen het Midden Oosten is. Daarom zijn we de nieuwsbrief en een klein deel van onze literatuur in het Arabisch gaan vertalen. Een uitgave is met een introductiebrief al naar een verzendlijst gestuurd, en een tweede is in de maak. Wij zijn van plan om in de toekomst zowel in de Engels- als Arabischtalige pers in dat gebied te adverteren. En wij zijn heel actief bezig om de lijst groepen en individuele personen uit te breiden aan wie we inleidende informatie kunnen sturen.

Weet u enkele mogelijke contacten, of wilt u op een andere manier helpen, (inclusief financieel want speciale vertalingen en drukken is duur) dan zouden wij dat graag van u horen.

GOEDE WIL IS een respectvolle houding tegenover alle levensvormen.

MANTRAM VAN DE NIEUWE GROEP VAN WERELDDIENAREN

Er bestaat een sterke subjectieve verhouding tussen alle dienaren van het Plan. Deze samenhangende, geïntegreerde groep draagt geestelijke energie over naar alle gebieden van menselijk denken en handelen om wereldeenheid en juiste menselijke verhoudingen teweeg te brengen. Mannen en vrouwen van goede wil verbinden zich elke dag om vijf uur (*plaatselijke tijd*), in gedachten met de wereld groep van dienaren, gebruik makend van de korte opdracht, stil en met geconcentreerde aandacht.

Moge de Macht van het Ene Leven stromen door de groep van alle ware dienaren. Moge de Liefde der Ene Ziel het leven kenmerken van allen die de Verhevenen trachten te helpen. Moge ik mijn aandeel in het Ene Werk volbrengen door zelfvergetelheid, niet kwetsen en het juiste woord. (*kaart met de mantram op aanvraag verkrijgbaar*)

"Wij leven in een tijd van turbulente veranderingen, en worstelen om een manier te vinden voor een toekomst van eenheid en gerechtigheid voor allen. In zulk een tijd is er een sterke behoefte aan visie, want er wordt gezegd dat "waar geen visie is het volk omkomt". Om met deze visie in contact te komen moeten wij beseffen dat er een weldadig Doel is, dat bij vele namen genoemd wordt - God, Universeel Denkvermogen, Boeddha - dat de evolutie van bewustzijn richt. Indien ze wil, kan de mensheid met deze grote Wil-ten-Goede van het geheel samenwerken. Wanneer het grotere goed van het geheel ons motiveert om onze individuele wil in deze goddelijke wil te laten opgaan, dan kan de visie voor de volgende evolutiestap onthuld worden, en kunnen wij contact maken met het Plan.

Het Plan bestaat in de wereld van denkbeelden, op gebieden van het Universele Denkvermogen hoger dan dat van de mensen. De Behoeders van dit Plan, door sommigen de spirituele Hiërarchie genoemd, zijnde Heiligen, de Boddhisattva's en Avatars van alle

tijden, Die het menselijke stadium van bewustzijn achter zich gelaten hebben. Zij werken onafgebroken met Ideeën en zijn in staat die ideeën aan te bieden die in een gegeven tijdperk het hardste nodig zijn voor het denken van mensen in wie de intuïtie ontwaakt is door de behoefte van een intellect dat probeert te dienen. Wanneer een enkeling of een groep een glimp opvangt van een geweldig, tijdloos Idee zoals Gerechtigheid of Schoonheid, worden idealen gevormd. Deze idealen ontwikkelen zich tot specifieke historische omstandigheden, en vormen zo de cultuur en ideologieën van die periode.

Wat kunnen de onmiddellijke doeleinden van het Plan voor dit tijdperk zijn? Het lijkt redelijk er van uit te gaan dat ze de verheffing van het menselijke bewustzijnsniveau inhouden, zodat degenen die ruimdenkend zijn hun intuïtie kunnen gaan gebruiken, contact gaan opnemen met de wereld van Ideeën, en iedereen helderder kan gaan denken. Zulk een groei in bewuste waarneming zou ertoe leiden dat levensomstandigheden verstandiger georganiseerd worden. Dan kunnen wij ons evolutionaire potentieel effectiever ontplooiën. Ook de internationale situatie heeft opheldering nodig: elke natie dient haar eigen interne problemen op te lossen, orde, stabiliteit, en vooral vrijheid te leveren, niet door de gewapende macht van de een of andere machtige groep, maar door verstandige overweging van de behoeften van heel de bevolking, zonder uitsluiting van enige groep; en elke natie zou haar verantwoordelijkheid moeten beseffen ten opzichte van alle andere naties, en het onderlinge verband tussen alle delen van het leven van onze wereld. Deze erkenning van een subjectieve synthese die aan de diversiteit van vormen ten grondslag ligt kan tot een wederzijdse wisselwerking leiden op het gebied van economie, een van de belangrijkste gebieden in deze tijd. Voldoende voedsel, kleding, onderdak, opvoeding en opleiding en gezondheidsvoorzieningen voor al diegenen in alle delen van de wereld die het nog ontberen, zal een veranderde wereldpsychologie tot stand brengen, wat zal leiden tot het zo diep verlangde tijdperk van vrede en overvloed. Zelfzucht en begerigheid zorgen ervoor dat dit een moeilijk op te lossen probleem is, maar in praktische termen is het betrekkelijk eenvoudig, als het niet te ingewikkeld gemaakt wordt door te veel statistische argumenten. Tenslotte dient het groepsidee te groeien met een consequente algemene nadruk op het goede voor de groep, begrip door de groep, onderling verband tussen groepen, en groeps- goede wil. Er zijn reeds duidelijke tekenen dat dit ideaal gerealiseerd wordt, bijvoorbeeld in het werk van de vele burgergroepen voor een betere wereld. Geen enkele van deze veranderingen in het menselijk leven en denken kan door enige groep worden opgelegd, daar dit het centrale beginsel van vrijheid zou schenden. Het is eerder zo, dat de mensheid zelf met gezond verstand de noodzaak van zulke veranderingen moet beseffen en samen moet werken om deze te verwezenlijken.

De mensheid heeft dus een belangrijke rol te spelen om het Plan een creatieve uitdrukking te geven. Een manier waarop we kunnen helpen is door de Grote Aanroep dagelijks te gebruiken en te verdelen. Dit is een van de oudste en krachtigste gebeden die ooit aan de mensheid gegeven zijn: allen die het gebruiken brengen krachtige veranderingen teweeg, zowel in zichzelf als in hun omgeving".

Tekst uit Een Visie van het Plan folder. Meer exemplaren van deze kleurenfolder zijn op aanvraag verkrijgbaar bij Wereld Goede Wil.

OVERGANGSACTIVITEITEN - BLIJKEND BEWIJS VAN GROEPSDIENST

De 25e jaarlijkse herdenking van **De Internationale Dag van de Vrede (Vredesdag)** vindt plaats op 21 september 2006. In 1981 heeft de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties unaniem verklaard, dat de opening van de vaste jaarlijkse zitting in september officieel gewijd en gevierd dient te worden als de Internationale Dag van de Vrede en gewijd moet worden aan "het herdenken en versterken van de vredesidealen zowel in als tussen alle naties en volkeren". Daarom vieren personen, gemeenschappen en organisaties over de hele wereld op 21 september **de Dag van de Vrede** door plaatselijke evenementen te organiseren of gewoon door een kaars aan te steken of over vrede te mediteren. **De Dag van de Vrede** is een unieke gelegenheid om kleine en grote dingen onder de aandacht van miljoenen te brengen, die personen en organisaties over de hele wereld **het hele jaar door** doen om deze wereld tot een betere verblijfplaats te maken. Het is een katalyserende gebeurtenis die er aan meehelpt de vele verschillende bewegingen voor een vredige, rechtvaardige en duurzame wereld te verenigen. Dit jaar omvatten evenementen en activiteiten concerten, optochten, conferenties, festivals, vergaderingen, dienstprojecten, ceremonieën, activiteiten voor kinderen zoals een vredeskunst en opstellen wedstrijd en molentjes voor de vrede, Vredesdag parades en vredeswaken, die door meer dan 1000 organisaties in meer dan 100 naties gepland worden. Vredesdag evenementen en plaatselijke lijsten zijn te vinden op www.internationaldayofpeace.org; deze omvatten:

Viering door de Verenigde Naties op het hoofdkantoor van de VN inclusief het luiden van de Vredesbel door de Secretaris-Generaal en befaamde Boodschappers van de Vrede, beginnend met een minuut stilte voor de vrede; een met een satelliet verbonden manifestatie met honderden kinderen; en een vredesconferentie voor alle godsdiensten, die zal worden bijgewoond door nationale ministers, godsdienstige iet-gouvernementele organisaties en VN agentschappen; de beloning van de **UNESCO Prijs voor Vredesopvoeding** aan de rechter van Sri Lanka Christopher Gregory Weeramantry; duizenden **vredeswakers**, groot en klein; **een minuut stilte om 12.00 uur** rond een van de meer dan 200.000 Vredespolen, die te vinden zijn in elk land dat de wens "Moge Vrede op Aarde heersen" tot uitdrukking brengt; **Muziek voor Vrede** - opdrachten aan de Vredesdag door musici en artiesten rondom de wereld; Vrijwilligerswerk doen voor **Dienen voor Vrede** in de gemeenschap; **Blijspel voor Vrede** - opvoeringen in 28 steden over de hele wereld; Het 4e jaarlijkse Wereld Vredesfilm festival; **het Internationale Dag voor de Vrede Concert** - een twee uur durend televisie optreden; **Vrede op School** - kinderen de weg naar vrede wijzen; **Vliegende Vredesduiven** - een initiatief van Dr. Jane Goodall, VN Boodschapper van Vrede waar Grote Jonge Vredesduiven in landen vliegen over de hele wereld". Voor meer informatie over deze en andere Vredesdag activiteiten www.InternationalDayOfPeace.org www.CultureofPeace.org

DE GROTE AANROEP

Vanuit het punt van Licht in het Denken van God
Strome licht in het denken van de mensen.
Dat Licht op aarde nederdale.

Vanuit het punt van Liefde in het Hart van God

Strome liefde in de harten van de mensen.
Moge Christus tot de aarde wederkeren.

Vanuit het centrum waar Gods wil gekend wordt
Richte doel de kleine wil der mensen -
Het doel, dat de Meesters kennen en dienen.

Vanuit het centrum dat wij mensheid noemen
Verwezenlijke zich het Plan van Liefde en Licht
En moge het de deur verzegelen waar het kwaad verblijft.

Laat Lichten Liefde en Macht het Plan op aarde herstellen.

(aangepaste versie)

Vanuit het punt van Licht in het Denken van God
Strome licht in het denken van de mensen.
Dat Licht op aarde nederdale.

Vanuit het punt van Liefde in het Hart van God
Strome liefde in de harten van de mensen.
Moge de Komende tot de aarde wederkeren.

Vanuit het centrum waar Gods wil gekend wordt,
Richte doelde kleine wil der mensen
Het doel, dat de Meesters kennen en dienen.

Vanuit het centrum dat wij mensheid noemen
Verwezenlijke zich het Plan van Liefde en Licht
En moge het de deur verzegelen waar het kwaad verblijft.

Laat Licht en Liefde en Macht het Plan op aarde herstellen.

Twee factoren worden over het algemeen in alle stelsels erkend die de naam filosofie waardig zijn; het zijnde twee factoren geest en stof, of purusha en prakriti. Zo nu en dan is er een neiging om zulke termen als "leven en vorm", "bewustzijn en het voer-wig van bewustzijn" te verwarren met de termen "Geest en stof". Ze zijn verwant, maar helderheid van zienswijze zou erdoor vergemakkelijkt worden indien men zou beseffen dat *voorafgaand aan de openbaring*, of aan het ontstaan van een zonnestelsel, het juister is de woorden Geest en stof te gebruiken. Wanneer deze twee gedurende de openbaring met elkaar in verband staan, en na de beëindiging van de pralayische tussentijd of pauze tussen twee stelsels, dan zijn de termen leven en vorm, bewustzijn en zijn voertuigen, nauwkeuriger, want tijdens de periode van abstractie bestaat het bewustzijn niet, is de vorm er niet, en leven, dat zich als een werkzaam beginsel vertoont, is er niet. Er is Geest-substantie, maar in een toestand van rust, van uiterste neutraliteit, van negativiteit en van passiviteit. In openbaring naderen de twee elkaar; zij werken op elkaar in; werkzaamheid vervangt rust; positiviteit komt in de plaats van negativiteit; beweging wordt gezien in plaats van passiviteit, en de twee oorspronkelijke factoren staan niet langer neutraal tegenover elkaar, maar trekken elkaar aan en stoten elkaar af, werken op elkaar in en benutten elkaar. Dan, en alleen dan, kunnen we een vorm hebben die bezield wordt door- leven, en een bewustzijn dat zich door passende voertuigen demonstreert.

Hoe kan dit uitgedrukt worden? In termen van vuur wordt ons, wanneer de twee elektrische polen definitief in verbinding worden gebracht, langs de lijn van occult zien en occult voelen, zowel warmte als licht gedemonstreerd. Deze verhouding wordt gedurende het ontwikkelingsproces teweeggebracht en vervolmaakt. Deze warmte en dit licht worden voortgebracht door vereniging van de twee polen, of door het occulte huwelijk van mannelijk en vrouwelijk, van Geest (vader) en stof (moeder). In termen van het fysiek brengt deze vereniging het objectieve zonnestelsel voort, de Zoon van de Vader en de Moeder. In termen van het subjectieve brengt het de Zon voort, als het totaal van de hoedanigheden van licht en warmte. In termen van vuur, door de vereniging of eenmaking van elektrisch vuur (Geest) en vuur door wrijving (bezielde stof) wordt zonnevuur voortgebracht. Dit zonnevuur zal bovenal gekenmerkt worden door zijn evolutionaire ontwikkeling, en door de geleidelijke versterking van de warmte die kan worden gevoeld en door het licht dat kan worden gezien.

(Eng.pp.226-8, Een Verhandeling Over Kosmisch Vuur, Lucis Press)